

Derefter følge Udgifterne til Jernbanevæsenet, og der foreligger her forffjellige Forslag fra Udvalget, som angaae meget store Beløb. Det vil imidlertid let sees, at disse Nedsættelser, som Udvalget bringer i Forslag, ikke ere egentlige Besparelser, men at de kun ere Udsættelser eller Henviisninger til andre særskilte Fonds. Gaae disse Forslag altsaa end ikke ud paa egentlige Besparelser, saa er det dog indlysende, at deres Vedtagelse vil være af stor Betydning for den Balance, som til Slutningen maatte komme frem paa Finantslovsforslaget, og paa denne Balance vil det jo igjen beroe, hvor stort et Beløb det vil være nødvendigt at udskrive i Indkomstskat iaar. Hvad for det Første den Sum angaaer, der skulde bevilges til Jernbanecontrahenterne, har der ikke kunnet være Tale om at udsætte Noget af det Beløb, der skal udbetales til den Entrepreneur, der bygger Silleborgbanen, idet denne Bane ventes afleveret indeværende Mars Efteraar. Derimod vil Vendsysselbanen neppe blive afleveret før til den Tid, da den efter Contracten skal være færdig, nemlig den 1ste Juli 1871, og der er altsaa en Deel af det Beløb, der skal udbetales til denne Entrepreneur, som vil gaae over til Finantsaaret for 1871—72. I det Udvalget har gjort sig bekendt med Contracten og deraf sees, at man indeholder $\frac{1}{10}$ af den Betaling, der maanedlig udbetales til Entreprenøren, og idet man dernæst har taget Hensyn til, at en ikke ringe Deel af Arbejdet vil blive udført og altsaa betalt i det Fjerdingaar, der falder i Finantsaaret 1871—72, har man troet, at der gjerne kunde gaae en noget større Sum, end Ministeriet har tænkt, over paa det nævnte Finantsaar, og man har antaget at kunne ansætte det til 150,000 Rd. Ved det næste Forslag er der tilfigtet en Nedsættelse i det Beløb, der skal udbetales i Erstatning for Tab og Skade. Den kongelige Commissarius ved Jernbaneanlægget har selv erkjendt, at den Sum, som er opført i Forslaget, er temmelig rundelig, og den er efter et noget frit Skjøn foreslaaet nedsat med 20,000 Rd. Med Hensyn til Driftsmateriellet, som Forslaget under Nr. 7 angaaer, er det jo indlysende, at en større Deel af det Beløb, der skal betales, derfor, først vil blive udbetalt

i Finantsaaret 1871—72, thi man kan jo først have Materiellet under Prøve og i Brug nogen Tid, inden man kan see, om det er contractmæssigt, ligesom ogsaa, om end Bestillingerne skee i Finantsaaret 1870—71, en ikke ringe Deel af Betalingen først kan finde Sted i det følgende Finantsaar. Den Nedsættelse, man her har troet at kunne foreslaae, er ligeledes efter et noget frit Skjøn sat til 130,000 Rd. Vi komme derefter til et meget betydeligt Beløb, der skal anvendes til Udvidelser og Forbedringer af de Banestrækninger, der allerede ere i Drift. Her gaaer Forslaget ud paa at henvise dette Beløb til Udbetaling af Jernbanernes egen Reservecfonds. Disse bestaae, som det vil være det ærede Thing bekendt, af Reservecballastfonden og Reservecfonden. Den første, som jo har et ganske besynderligt Navn, skriver sig fra de Besparelser, der ere opnaaede paa Anlægsnummerne; den var ikke ret stor ved Begyndelsen af indeværende Finantsaar, og den er yderligere nedbragt ved forffjellige Foretagender, som Ministeriet har sat i Gang, saa at der ikke vil være ret meget tilbage af den, naar vi begynde paa næste Finantsaar; men der kan ikke være noget som helst Betænkeligt ved at tage det, der er, til de Beføstninger, der her er Tale om. Den anden Fond opstaaer derved, at der af det aarlige Overskud henlægges 1,000 Rd. pr. Mill som Reservecfond. Denne Fond vil, naar næste Finantsaar begynder, være omtrent 230,000 Rd. stor. Det er formeentligt naturligt, at den først og fremmest kommer i Betragtning ved Udgifter af den Art, som der her er Tale om, og ligesom den ikke heller vil forsvinde ved at udrede det her omtalte Beløb, saaledes vil den jo efterhaanden snart stige igjen, saalænge den Regel bestaaer, at der henlægges 1000 Rd. pr. Mill. Udvalget har aldeles ikke villet udtale sig om de enkelte Foretagender, der nærmere ere beskrevne i Anmærkningerne til Finantsloven, men man har ogsaa troet, at Regjeringen selv vilde lade sig det være magtpaaliggende ikke at bekoste andre Udvidelser eller Forandringer, end der virkelig ere nødvendige, og naar Udgiften skal afholdes af de Fonds, som Jernbanebestyrelsen selv har op-